

DOOR WELKE BRIL ZIEN DE ARTS EN DE PREDIKANT DE MENS?

door

Dr B. J. WESTERBEEK VAN EERTEN

Het is goed en nuttig de verhouding van arts en predikant tot de aan hun zorgen toevertrouwde mens gelijktijdig te bezien. Er zijn in hun beider werkwijze nogal wat overeenkomstigheden, ook enkele verschillen. Door de analyse hiervan komen wij tot zelfbeschouwing en misschien ook tot zelfcritiek.

De aanvankelijke opzet het onderwerp zowel door een arts als een predikant te laten behandelen, kon door allerlei redenen niet worden vervuld. Dat een arts door de bril van de predikant moet kijken, ook al is deze gesproken uit een dominees geslacht, is in zekere zin een waagstuk. Toch heeft het het voordeel, dat de zo dicht bij elkander liggende werkgebieden meer in hun onderling verband worden bekeken, met het niet te miskennen gevaar, dat de arts aan het artszijn te veel aandacht besteedt.

Het is niet mijn plan de punten uitvoerig te bespreken, doch de markantste facetten naar voren te brengen, opdat de prikkel ontstaat tot een gesprek te komen.

Het kan zeer zeker nuttig zijn niet te blijven staan bij het aanschouwen van de mens door arts en predikant, maar ook de terugblik van de mens naar deze zijn dienaren bij de bespreking op te nemen.

Ik kies daartoe de Achterhoekse mens, omdat ik deze het beste ken, deze een bepaald plattelandstype vertegenwoordigt en in zijn psychisch samenstel verscheidene primitieve en daarom echt menselijke trekken vertoont.

Daarom verdelen wij het onderwerp in tweeën :

1. Hoe zien wij de mens die aan onze zorgen is toevertrouwd?
2. Hoe ziet de Achterhoekse mens ons?

Ad. 1. De beoefening der artspraktijk heeft ambtelijke facetten, het werk van de predikant is een ambt. Ter verhinderling van misverstand zou ik het woord *ambtelijk* willen vervangen door *priesterlijk*.